

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2015/847**2019/EES/6/10****frá 20. maí 2015****um upplýsingar sem fylgja skulu við millifærslu fjármuna og niðurfellingu reglugerðar (EB)
nr. 1781/2006 (*)**

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Flæði ólöglega fengins fjár með millifærslum fjármuna getur skaðað heilindi, stöðugleika og orðspor fjármálamarkaðarins og ógnað innri markaði Sambandsins, sem og þróun á alþjóðavettvangi. Peningaþvætti, fjármögnun hryðjuverka og skipulögð brotastarfsemi eru enn verulegt vandamál sem fjalla ætti um á vettvangi Sambandsins. Heilbrigði, trúverðugleika og stöðugleika kerfisins til að millifæra fjármuni, sem og trausti á fjármálakerfinu í heild, gæti verið stefnt í verulega hættu fyrir tilstuðlan brotamanna og samstarfsmanna þeirra til að fela uppruna ávinnings af brotastarfsemi eða millifæra fé til notkunar í brotastarfsemi eða eða við framkvæmd hryðjuverka.
- 2) Ef engar ráðstafanir eru gerðar til samræmingar innan Sambandsins er líklegt að aðilar sem stunda peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka nýti sér frelsi til fjármagnsflutninga, sem hið samþætta fjármálasvæði Sambandsins felur í sér, í því skyni að auðvelda brotastarfsemi sína. Alþjóðleg samvinna innan ramma fjármálaaðgerðahópsins (e. *Financial Action Task Force* (FATF)) og hnattræn framkvæmd tilmæla hans miðar að því að koma í veg fyrir peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka við millifærslu fjármuna.
- 3) Vegna umfangs og áhrifa þeirra aðgerða sem grípa þarf til ætti Sambandið að tryggja að framkvæmd alþjóðlegra staðla um að berjast gegn peningaþvætti og fjármögnun og útbreiðslu hryðjuverka, sem fjármálaaðgerðahópurinn samþykkti

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 141, 5.6.2015, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 250/2018 frá 5. desember 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(¹) Stjtið. ESB C 166, 12.6.2013, bls. 2.

(²) Stjtið. ESB C 271, 19.9.2013, bls. 31.

(³) Afstaða Evrópuþingsins frá 11. mars 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og afstaða ráðsins eftir fyrstu umræðu frá 20. apríl 2015 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum). Afstaða Evrópuþingsins frá 20. maí 2015 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

16. febrúar 2012 (endurskoðuð tilmæli fjármálaaðgerðahópsins), og, einkum 16. tilmæla fjármálaaðgerðahópsins um rafrænar millifærslur (16. tilmæli fjármálaaðgerðahópsins) og endurskoðaðar athugasemdar um túlkun um framkvæmd þeirra, sé með samræmdum hætti alls staðar í Sambandinu, einkum að hvorki sé um mismunun né ósamræmi að ræða milli innlendra greiðslna innan aðildarríkis annars vegar og greiðslna yfir landamæri milli aðildarríkja hins vegar. Ósamræmdar aðgerðir aðildarríkja sem starfa hvert í sínu lagi á sviði millifærslna fjármuna yfir landamæri gætu haft veruleg áhrif á snurðulausa starfsemi greiðslukerfa á vettvangi Sambandsins og gætu því skaðað innri markaðinn á sviði fjármálaþjónustu.
- 4) Til að stuðla að samræmdri nálgun í alþjóðlegu samhengi og til að auka skilvirkni í baráttunni gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka ættu frekari aðgerðir Sambandsins að taka mið af þróun á alþjóðavettvangi, einkum endurskoðaðra tilmæla fjármálaaðgerðahópsins.
 - 5) Framkvæmd og framfylgd þessarar reglugerðar, þ.m.t. 16. tilmæli fjármálaaðgerðahópsins, er viðeigandi og skilvirk aðferð til að koma í veg fyrir og berjast gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka.
 - 6) Þessari reglugerð er hvorki ætlað að leggja óþarfa byrðar né kostnað á greiðsluþjónustuveitendur eða aðila sem nota þjónustu þeirra. Hvað þetta varðar ætti forvarnarstarf að vera markvisst og hæfilegt og ætti að vera í fullu samræmi við frjálsa fjármagnsflutninga sem eru tryggðir í öllu Sambandinu.
- 7) Í endurskoðaðri stefnuáætlun Sambandsins um fjármögnun hryðjuverka frá 17. júlí 2008 („endurskoðaða áætlunin“) er bent á að áfram skuli kappkostað að koma í veg fyrir fjármögnun hryðjuverka og hafa eftirlit með því hvort grunaðir hryðjuverkamenn nota eigið fjármagn. Viðurkennt er að fjármálaaðgerðahópurinn leitast stöðugt við að bæta tilmæli sín og vinnur að sameiginlegu samkomulagi um það hvernig eigi að framkvæma þau. Tekið er fram í endurskoðuðu stefnuáætluninni að framkvæmd allra aðila fjármálaaðgerðahópsins, og samsvarandi svæðisbundinna aðila á endurskoðuðum tilmælum fjármálaaðgerðahópsins, sé metin með reglulegu millibili og að sameiginleg nálgun aðildarríkja á framkvæmdinni sé því mikilvæg.
- 8) Til að koma í veg fyrir fjármögnun hryðjuverka hafa verið gerðar ráðstafanir í þeim tilgangi að frysta fjármuni og fjármagn tiltekinn einstaklinga, hópa og aðila, þ.m.t. reglugerðir ráðsins (EB) nr. 2580/2001 ⁽¹⁾, (EB) nr. 881/2002 ⁽²⁾ og (ESB) nr. 356/2010 ⁽³⁾. Með sama markmið í huga hafa einnig verið gerðar ráðstafanir í þeim tilgangi að vernda fjármálakerfið gegn því að fjármunum og fjármagni sé beint um það í þágu hryðjuverka. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 ⁽⁴⁾ inniheldur ýmsar slíkar ráðstafanir. Þessar ráðstafanir koma þó ekki að fullu í veg fyrir að hryðjuverkamenn eða aðrir brotamenn hafi aðgang að greiðslukerfum til að millifæra fjármuni sína.
 - 9) Fullur rekjanleiki á millifærslum fjármuna getur verið sérstaklega mikilvægt og gagnlegt úrræði til að koma í veg fyrir, greina og rannsaka peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka og til að framkvæma takmarkandi ráðstafanir, einkum þær sem lagðar eru á með reglugerðum (EB) nr. 2580/2001, (EB) nr. 881/2002 og ESB nr. 356/2010 og sem eru í samræmi við reglugerðir Sambandsins sem eru til framkvæmdar slíkum ráðstöfunum. Það er því viðeigandi, til að tryggja miðlun upplýsinga í gegnum allt greiðsluferlið, að kveða á um kerfi sem gerir greiðsluþjónustuveitendum skylt að láta upplýsingar um greiðanda og viðtakanda greiðslu fylgja með millifærslu fjármuna.
 - 10) Þessi reglugerð ætti að gilda með fyrirvara um takmarkandi ráðstafanir sem lagðar eru á með reglugerðum sem byggðar eru á 215. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (SUSE), s.s. reglugerðum (EB) nr. 2580/2001, (EB) nr. 881/2002 og ESB nr. 356/2010, sem geta útheimt að greiðsluþjónustuveitendur greiðenda og viðtakenda greiðslna, sem og greiðsluþjónustumiðlarar, geri viðeigandi ráðstafanir til að frysta tiltekna fjármuni eða að þeir fylgi viðeigandi takmörkunum að því er varðar tiltekna millifærslur fjármuna.

(1) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2580/2001 frá 27. desember 2001 um sérstakar þvingunaraðgerðir sem er beint gegn tilteknum aðilum og rekstrareiningum í þeim tilgangi að berjast gegn hryðjuverkastarfsemi (Stjtið EB L 344, 28.12.2001, bls. 70).

(2) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 881/2002 frá 27. maí 2002 sem leggur á tiltekna, sérstakar, takmarkandi ráðstafanir sem beint er að tilteknum einstaklingum og aðilum sem tengjast Al-Qaida-samtökunum (Stjtið. EB L 139, 29.5.2002, bls. 9).

(3) Reglugerð ráðsins (ESB) nr. 356/2010 frá 26. apríl 2010 um að leggja á tiltekna, sérstakar þvingunaraðgerðir sem beint er að tilteknum einstaklingum eða lögaðilum, rekstrareiningum eða stofnunum í ljósi ástandisins í Sómalíu (Stjtið. ESB L 105, 27.4.2010, bls. 1).

(4) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 frá 20. maí 2015 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningþvættis eða til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi, um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins ESB nr. 648/2012, og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/70/EB (Stjtið. ESB L 141, 5.6.2015, bls. 1).

- 11) Þessi reglugerð ætti einnig að gilda með fyrirvara um landslöggiöf sem lögleiðir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB ⁽¹⁾. Til dæmis ætti ekki að vinna frekar úr persónuupplýsingum sem safnað hefur verið, í þeim tilgangi að fara að þessari reglugerð, þannig að það samræmist ekki tilskipun 95/46/EB. Einkum ætti að banna stranglega frekari vinnslu persónuupplýsinga í viðskiptaskyni. Öll aðildarríkin viðurkenna að baráttan gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka teljist til almannahagsmuna. Við framkvæmd þessarar reglugerðar ætti því að heimila miðlun persónuupplýsinga til þriðja lands, sem tryggir ekki fullnægjandi vernd í samræmi við 25. gr. tilskipunar 95/46/EB, í samræmi við 26. gr. þeirrar reglugerðar. Mikilvægt er að ekki sé komið í veg fyrir að greiðsluþjónustuveitendur, sem stunda starfsemi í fjölda lögsagnarumdæma í formi útibúa eða dótturfélaga utan Sambandsins, sendi upplýsingar um grunsamleg viðskipti innan sömu stofnunar eða fyrirtækis, að því tilskildu að þeir geri fullnægjandi varúðarráðstafanir. Þar að auki ættu greiðsluþjónustuveitendur greiðanda og viðtakanda greiðslu, og greiðsluþjónustumiðlarar, að hafa fullnægjandi tækniráðstafanir og ferla til að varna því að persónuupplýsingar glatist fyrir slysi, þeim breytt, þær birtar óleyfilega eða að óheimill aðgangur fái að þeim.
- 12) Aðilar sem einungis umbreyta pappírsskjölum í rafræn gögn og samkvæmt samningi við greiðsluþjónustuveitanda, og aðilar sem eingöngu láta greiðsluþjónustuveitanda í té samskiptakerfi eða önnur stoðkerfi vegna millifærslu fjár eða færsluvísunar- og uppgjörskerfi, falla ekki undir gildissvið þessarar reglugerðar.
- 13) Millifærslur fjármuna sem samsvara þjónustu sem um getur í a- til m-lið og o-lið 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB ⁽²⁾ falla ekki undir gildissvið þessarar reglugerðar. Einnig þykir rétt að undanskilja millifærslur fjármuna, þar sem lítil hættu er á peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka, frá gildissviði reglugerðarinnar. Slíkar undanþágur ættu að ná yfir greiðslukort, rafeyrisbúnað, farsíma eða aðra rafræna tækni eða upplýsingatækni með samsvarandi eiginleika, sem felur í sér fyrirframgreiðslu eða eftirágreiðslu, ef notkunin er eingöngu í þeim tilgangi að kaupa vöru eða þjónustu og númer kortsins, gerningsins eða búnaðarins fylgir öllum færslum. Notkun greiðslukorts, rafeyrisbúnaðar, farsíma eða annarrar rafrænnar tækni eða upplýsingatækni með samsvarandi eiginleika sem felur í sér fyrirframgreiðslu eða eftirágreiðslu í þeim tilgangi að færa fjármuni frá einstaklingi til einstaklings fellur þó undir gildissvið þessarar reglugerðar. Að auki ætti að undanskilja frá gildissviði þessarar reglugerðar úttektir úr hraðbönkum, skattgreiðslur, sektir eða aðrar álögur, millifærslur fjármuna sem framkvæmdar eru með skiptum á myndum af ávísunum, þ.m.t. ávísanir sem gerðar eru upp rafrænt, eða víxlum og millifærslur fjármuna þar sem bæði greiðandi og viðtakandi greiðslu eru greiðsluþjónustuveitendur sem koma fram fyrir eigin hönd.
- 14) Til að endurspegla sérstaka eiginleika innlendra greiðslukerfa, og að því tilskildu að ávallt sé mögulegt að rekja millifærslu fjármuna aftur til greiðanda, ættu aðildarríki að geta undanskilið frá gildissviði þessarar reglugerðar tilteknar innlendar lágur millifærslur, þ.m.t. rafrænar gírógreiðslur, sem eru gerðar í þeim tilgangi að kaupa vörur og þjónustu.
- 15) Greiðsluþjónustuveitendur ættu að sjá til þess að upplýsingar um greiðanda og viðtakanda greiðslu vanti ekki eða séu ófullnægjandi.
- 16) Til að skaða ekki skilvirkni greiðslukerfa og til að draga úr hættu á því að millifærslur fari framhá opinberum leiðum vegna of strangra krafna um auðkenningu, vegna mögulegrar hryðjuverkaógnar sem stafar af millifærslum á lágum fjárhæðum ætti, ef um er að ræða millifærslur fjármuna þar sem sannprófun hefur ekki enn verið gerð, aðeins að gera kröfu um að kanna hvort upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu séu nákvæmar að því er varðar stakar millifærslur fjármuna sem eru hærrí en 1000 evrur, nema millifærslan virðist vera tengd öðrum millifærslum sem samtals myndu vera yfir 1000 evrum, tekið hafi verið við fjármununum eða þeir greiddir út í reiðufé eða nafnlausum rafeyri, eða ef gild ástæða er til að gruna að um peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka sé að ræða.
- 17) Vegna millifærslna fjármuna þar sem sannprófun er talin hafa farið fram ætti ekki að krefjast þess að greiðsluþjónustuveitendur staðfesti upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu sem fylgja hverri millifærslu fjármuna, að því tilskildu að þær skuldbindingar sem mælt er fyrir um í tilskipun (ESB) 2015/849 séu uppfylltar.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB frá 13. nóvember 2007 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum, um breytingu á tilskipunum 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB og 2006/48/EB og niðurfellingu tilskipunar 97/5/EB (Stjtið. ESB L 319, 5.12.2007, bls. 1).

- 18) Í ljósi löggjafar Sambandsins að því er varðar greiðsluþjónustu, nánar tiltekið reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 924/2009 ⁽¹⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 260/2012 ⁽²⁾ og tilskipun 2007/64/EB ætti að vera fullnægjandi að veita aðeins einfaldaðar upplýsingar með millifærslum fjármuna innan Sambandsins, s.s. númer greiðslureikninga eða sérstakt auðkenni færslu.
- 19) Til að gera yfirvöldunum sem bera ábyrgð á baráttunni gegn peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka í þriðju löndum kleift að rekja uppruna fjármuna sem notaðir eru í þessum tilgangi ættu millifærslur fjármuna út úr Sambandinu til ríkja utan þess að innihalda fullnægjandi upplýsingar um greiðanda og viðtakanda greiðslu. Veita ætti þessum yfirvöldum aðgang að öllum upplýsingum um greiðanda og viðtakanda greiðslu í þeim tilgangi einum að koma í veg fyrir, greina og rannsaka peningabætti og fjármögnun hryðjuverka.
- 20) Yfirvöld aðildarríkis, sem bera ábyrgð á baráttunni gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, og viðeigandi dóms- og löggæslustofnanir í aðildarríkjunum ættu að auka samvinnu sín á milli og við viðeigandi yfirvöld þriðju landa, þ.m.t. yfirvöld í þróunarlöndum, til að auka gagnsæi, upplýsingaskipti og bestu starfsvenjur enn frekar.
- 21) Að því er varðar millifærslur fjármuna frá einum greiðanda til margra viðtakanda greiðslna, sem senda á í bunkaskrá og innihalda einstakar greiðslur út úr Sambandinu til ríkja utan þess, ætti að kveða á um að slíkum stökum greiðslum fylgi aðeins númer greiðslureiknings greiðanda eða sérstakt auðkenni færslu auk fullnægjandi upplýsinga um viðtakanda greiðslu, að því tilskildu að bunkaskráin innihaldi sannprófaðar fullnægjandi upplýsingar um greiðanda og fullnægjandi rekjanlegar upplýsingar um viðtakanda greiðslu.
- 22) Til að kanna hvort tilskildar upplýsingar um greiðanda og viðtakanda greiðslu fylgi millifærslu fjármuna, og til að aðstoða við að greina grunsamleg viðskipti, ætti greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu og greiðsluþjónustumiðlari að hafa skilvirkt ferli til að greina hvort upplýsingar um viðtakanda greiðslu séu til staðar eða séu ófullnægjandi. Ferlið ætti að fela í sér eftiráeftirlit eða rauntímaeftirlit þar sem við á. Lögbær yfirvöld ættu að tryggja að greiðsluþjónustuveitendur láti tilskildar upplýsingar um færslu fylgja með millifærslu eða tengd skilaboð í gegnum allt greiðsluferlið.
- 23) Vegna mögulegrar hættu á peningabætti og fjármögnun hryðjuverka sem stafar af nafnlausum millifærslum þykir rétt að krefjast þess að greiðsluþjónustuveitendur fari fram á upplýsingar um greiðanda og viðtakanda greiðslu. Í samræmi við áhættumiðaða aðferð fjármálaaðgerðahópsins þykir rétt að tilgreina svið þar sem er mikil og lítil áhætta í þeim tilgangi að taka með markvissari hætti á hættu á peningabætti og fjármögnun hryðjuverka. Greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu og greiðsluþjónustumiðlari ættu, til samræmis við framangreint, að hafa skilvirkt áhættumiðað verklag sem á við um millifærslu fjármuna þar sem viðeigandi upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu eru ekki til staðar til að gera þeim kleift að taka ákvörðun um hvort framkvæma skuli, hafna eða fresta millifærslunni og til að taka ákvörðun um viðeigandi framhaldsaðgerð.
- 24) Greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu og greiðsluþjónustumiðlari ættu að sýna sérstaka aðgát við mat á áhættu, verði þeir varir við að upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu séu ekki til staðar eða séu ófullnægjandi, og ættu að tilkynna um grunsamlegar færslur til lögbærra yfirvalda í samræmi við tilkynningarskyldu samkvæmt tilskipun (ESB) 2015/849 og ákvæði landslaga sem innleiða framangreinda tilskipun.
- 25) Ákvæði um millifærslur fjármuna, þar sem upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu eru ekki til staðar eða eru ófullnægjandi, gilda með fyrirvara um skuldbindingar greiðsluþjónustuveitenda og greiðsluþjónustumiðlara til að fresta og/eða hafna millifærslum fjármuna sem brjóta gegn ákvæðum einkamála-, stjórnsýslu- eða refsiréttar.
- 26) Með það að markmiði að aðstoða greiðsluþjónustuveitendur við að koma á skilvirku verklagi til að greina millifærslur fjármuna þar sem upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu eru ekki til staðar eða eru ófullnægjandi, og við að grípa til framhaldsaðgerða, ætti Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) (EBA), sem komið var á

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 924/2009 frá 16. september 2009 um greiðslur yfir landamæri í Bandalaginu og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 2560/2001 (Stjtið. ESB L 266, 9.10.2009, bls. 11).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 260/2012 frá 14. mars 2012 um að koma á tæknilegum og viðskiptalegum kröfum fyrir millifærslur fjármuna og beingreiðslur í evrum og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 924/2009 (Stjtið. ESB L 94, 30.3.2012, bls. 22).

fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) (EIOPA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽²⁾, og Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) (ESMA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ⁽³⁾, að gefa út viðmiðunarreglur.

- 27) Til að hægt sé að grípa til skjótra aðgerða í baráttunni gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka ættu greiðsluþjónustuveitendur að bregðast skjótt við kröfum þeirra yfirvalda, sem bera ábyrgð á baráttunni gegn peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka í aðildarríkinu þar sem viðkomandi greiðsluþjónustuveitendur hafa staðfestu, um upplýsingar um greiðanda og viðtakanda greiðslu.
- 28) Fjöldi vinnudaga í því aðildarríki sem greiðsluþjónustuveitandi greiðanda hefur staðfestu ákvarðar fjölda daga sem hann hefur til þess að bregðast við beiðni um upplýsingar um greiðanda.
- 29) Þar sem það getur verið ómögulegt við sakamálarannsóknir að greina hvaða gagna þarf að afla og hvaða einstaklingar eru viðriðnir millifærslur, mörgum mánuðum, eða jafnvel árum, eftir að millifærsla fór fram, og til að tryggja aðgang að nauðsynlegum sönnunargögnum í tengslum við rannsóknir, er viðeigandi að krefjast þess að greiðsluþjónustuveitendur varðveiti gögn um greiðanda og viðtakanda greiðslu í tiltekinn tíma til að koma í veg fyrir, greina og rannsaka peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka. Takmarka ætti það tímabil við fimm ár en eftir það ætti að eyða öllum persónuupplýsingum nema landslög kveði á um annað. Ef nauðsynlegt er í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, greina eða rannsaka peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, að undangengnu mati á nauðsyn og meðalhófi, ættu aðildarríki að geta heimilað eða farið fram á frekari varðveislu gagna, sem ekki skal vara lengur en fimm ár, með fyrirvara um innlendan refsirétt um sönnunargögn sem eiga við um áframhaldandi rannsókn sakamála og málaferli.
- 30) Til þess að kröfum þessarar reglugerðar sé betur fylgt, og í samræmi við orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 9. desember 2010 sem ber heitið „Efling fyrirkomulags um viðurlög á sviði fjármálaþjónustu“, ætti að auka valdheimildir lögbærra yfirvalda til að samþykka eftirlitsráðstafanir og til að leggja á viðurlög. Kveða ætti á um stjórnýsluviðurlög og -ráðstafanir og aðildarríki ættu, vegna mikilvægis baráttunnar gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, að mæla fyrir um viðurlög og ráðstafanir sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi. Aðildarríki ættu að tilkynna framkvæmdastjórninni og sameiginlegri nefnd Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar („Evrópsku eftirlitsstofnanirnar“) um það.
- 31) Til að tryggja samræmda framkvæmd V. kafla þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- 32) Nokkur lönd og yfirráðasvæði, sem eru ekki hluti af yfirráðasvæði Sambandsins, eru í myntbandalagi með aðildarríki, mynda hluta af myntsvæði aðildarríkis eða hafa undirritað myntskuldbindingu gagnvart Sambandinu, fyrir milligöngu aðildarríkis sem kemur fram fyrir hönd Sambandsins, og hafa greiðsluþjónustuveitendur sem taka beinan eða óbeina þátt í greiðslu- og uppgjörskerfi þess aðildarríkis. Til að komast hjá því að beiting þessarar reglugerðar vegna millifærslu fjármuna milli hlutaðeigandi aðildarríkja og þessara landa eða yfirráðasvæða hafi veruleg neikvæð áhrif á efnahag þessara landa eða yfirráðasvæða þykir rétt að kveða á um möguleikann á að meðhöndla slíkar millifærslur sem millifærslur fjármuna innan hlutaðeigandi aðildarríkja.

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópsku eftirlitsyfirvaldi (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtuð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

- 33) Vegna fjölda breytinga sem þyrfti að gera á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1781/2006 ⁽¹⁾ samkvæmt þessari reglugerð ætti að fella þá reglugerð niður fyrir skýrleika sakir.
- 34) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, en þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið (TEU). Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 35) Reglugerð þessi virðir grundvallarréttindi og meginreglur sem viðurkenndar eru í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, einkum rétt til friðhelgi einkalífs og fjölskyldu (7. gr.), rétt til verndar persónuupplýsingum (8. gr.), rétt til skjótrar og réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi (47. gr.) og meginreglu um bann við tvöfaldri refsingu.
- 36) Til að tryggja snurðulausa innleiðingu á regluverki um baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka þykir rétt að reglugerð þessi komi til framkvæmda sama dag og tilskipun (ESB) 2015/849 er innleidd.
- 37) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins ⁽²⁾ (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún álit 4. júlí 2013 ⁽³⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

EFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um upplýsingar um greiðendur og viðtakendur greiðslna sem fylgja millifærslum fjármuna, í öllum gjaldmiðlum, í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, greina og rannsaka peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, ef a.m.k. einn þeirra greiðsluþjónustuveitenda sem tengist millifærslu fjármuna hefur staðfestu í Sambandinu.

2. gr.

Gildissvið

1. Reglugerð þessi gildir um millifærslur fjármuna, í hvaða gjaldmiðli sem er, sem eru sendar eða móttæknar af greiðsluþjónustuveitanda, eða greiðsluþjónustumiðlara, sem hefur staðfestu í Sambandinu.
2. Reglugerð þessi gildir ekki um þjónustu sem skráð er í a- til m-lið og o-lið 3. gr. tilskipunar 2007/64/EB.
3. Reglugerð þessi gildir ekki um millifærslur fjármuna sem framkvæmdar eru með greiðslukorti, rafeyrisbúnaði eða farsíma eða annars konar rafrænum búnaði eða upplýsingatæknibúnaði, sem er fyrirfram- eða eftirágreiddur og hefur samsvarandi eiginleika, ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
 - a) kortið eða búnaðurinn er eingöngu notaður til að greiða fyrir vörur og þjónustu og
 - b) númer kortsins eða búnaðarins fylgir öllum millifærslum sem leiða af færslunni.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1781/2006 frá 15. nóvember 2006 um upplýsingar um greiðanda sem fylgja skulu við millifærslu fjármuna (Stjútíð. ESB L 345, 8.12.2006, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjútíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

⁽³⁾ Stjútíð. ESB C 32, 4.2.2014, bls. 9.

Reglugerð þessi gildir þó um notkun greiðslukorts, rafeyrisbúnaðar, farsíma eða annars rafræns tækni- eða upplýsingatæknibúnaðar, sem felur í sér fyrirframgreiðslu eða eftirágreiðslu, með samsvarandi eiginleika, í þeim tilgangi að færa fjármuni frá einstaklingi til einstaklings.

4. Reglugerð þessi gildir ekki um aðila sem hafa eingöngu það hlutverk að umbreyta pappírsskjölum í rafræn gögn samkvæmt samningi við greiðsluþjónustuveitanda eða um aðila sem einungis láta greiðsluþjónustuveitendum í té samskiptakerfi eða önnur stoðkerfi vegna millifærslu fjármuna eða færsluvísunar- og uppgjörskerfi.

Reglugerð þessi gildir ekki um millifærslu fjármuna:

- a) sem felur í sér úttekt greiðanda á reiðufé af eigin greiðslureikningi,
- b) sem felur í sér millifærslu fjármuna til opinbers yfirvalds til að greiða skatta, sektir eða aðrar álögur innan aðildarríkis,
- c) ef bæði greiðandi og viðtakandi greiðslu eru greiðsluþjónustuveitendur sem koma fram fyrir eigin hönd,
- d) sem eru framkvæmdar með skiptum á myndum af ávísunum, þ.m.t. ávísanir sem eru gerðar upp rafrænt.

5. Aðildarríki getur ákveðið að beita ekki þessari reglugerð þegar um er að ræða millifærslur fjármuna innan yfirráðasvæðis þess á greiðslureikning viðtakanda greiðslu og eingöngu er um að ræða greiðslu fyrir vörur eða þjónustu þar sem öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu fellur undir tilskipun (ESB) 2015/849,
- b) greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu getur, fyrir milligöngu viðtakanda rakið, með sérstöku auðkenni færslu, millifærslu fjármuna frá þeim aðila sem hefur gert samkomulag við viðtakanda um veitingu vöru eða þjónustu,
- c) fjárhæð millifærslu fjármuna er ekki hærri en 1000 evrur.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „fjármögnun hryðjuverka“: fjármögnun hryðjuverka eins og skilgreint er í 5. mgr. 1. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849,
- 2) „peningabætti“: starfsemi tengd peningabætti sem um getur í 3. og 4. mgr. 1. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849,
- 3) „greiðandi“: aðili sem á greiðslureikning og heimilar millifærslu fjármuna af þeim reikningi eða, ef ekki er um greiðslureikning að ræða, gefur fyrirmæli um millifærslu fjármuna,
- 4) „viðtakandi greiðslu“: aðili sem er fyrirhugaður viðtakandi millifærslu fjármuna,
- 5) „greiðsluþjónustuveitandi“: þeir flokkar greiðsluþjónustuveitenda sem um getur í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 2007/64/EB, einstaklingar eða lögaðilar sem hafa fengið undanþágu skv. 26. gr. hennar og lögaðilar, sem hafa fengið undanþágu skv. 9. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB ⁽¹⁾, sem veita þjónustu á sviði millifærslu fjármuna,
- 6) „greiðsluþjónustumiðlari“: greiðsluþjónustuveitandi sem er hvorki greiðsluþjónustuveitandi greiðanda né viðtakanda greiðslu og móttækur og sendir millifærslu fjármuna fyrir hönd greiðsluþjónustuveitanda greiðanda eða viðtakanda greiðslu eða annars greiðsluþjónustumiðlara,
- 7) „greiðslureikningur“: greiðslureikningur eins og hann er skilgreindur í 14. lið 4. gr. tilskipunar 2007/64/EB,
- 8) „fjármunir“: fjármunir eins og þeir eru skilgreindir í 15. lið 4. gr. tilskipunar 2007/64/EB,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB frá 16. september 2009 um stofnun og rekstur rafeyrisstofnana og varfærnisefirlit með þeim, breytingu á tilskipunum 2005/60/EB og 2006/48/EB og um niðurfellingu á tilskipun 2000/46/EB (Stjtd. ESB L 267, 10.10.2009, bls. 7).

- 9) „millifærsla fjármuna“: hvers konar færsla sem er a.m.k. að hluta til framkvæmd rafrænt fyrir hönd greiðanda fyrir milligöngu greiðsluþjónustuveitanda, í þeim tilgangi að gera fjármuni aðgengilega viðtakanda, án tillits til þess hvort greiðandi og viðtakandi greiðslu séu sami aðili og án tillits til þess hvort greiðsluþjónustuveitandi greiðanda og viðtakanda greiðslu séu sami aðili, þ.m.t.:
- a) millifærsla fjármuna eins og hún eru skilgreind í 1. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 260/2012,
 - b) beingreiðsla eins og hún eru skilgreind í 2. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 260/2012,
 - c) peningasending eins og hún er skilgreind í 13. lið 4. gr. tilskipunar 2007/64/EB, hvort sem hún er innan lands eða yfir landamæri,
 - d) millifærsla sem framkvæmd er með greiðslukorti, rafeyrisbúnaði eða farsíma eða annars konar rafrænum búnaði eða upplýsingatækibúnaði, sem er fyrirfram- eða eftirágreidd og hefur samsvarandi eiginleika,
- 10) „millifærsla bunkaskrá“: margar stakar millifærslur fjármuna sem safnað er saman til sendingar,
- 11) „sérstakt auðkenni færslu“: samsetning bókstafa, tölustafa eða tákna sem greiðsluþjónustuveitandi ákvarðar, í samræmi við samskiptareglur greiðslu- og uppgjörskerfa eða samskiptakerfa sem notuð eru til að millifæra fjármuni, sem gerir kleift að rekja færsluna til greiðanda og viðtakanda greiðslu,
- 12) „millifærsla fjármuna milli einstaklinga“: færsla milli einstaklinga sem eru neytendur, þegar millifærsla fer fram í öðrum tilgangi en vegna viðskipta, atvinnustarfsemi eða starfsgreinar.

II. KAFLI

SKYLDUR GREIÐSLUÞJÓNUSTUVEITENDA

1. ÞÁTTUR

Skyldur greiðsluþjónustuveitanda greiðanda

4. gr.

Upplýsingar sem fylgja millifærslu fjármuna

1. Greiðsluþjónustuveitandi greiðanda skal sjá til þess að eftirfarandi upplýsingar um greiðanda fylgi með millifærslum fjármuna:
 - a) nafn greiðanda,
 - b) greiðslureikningsnúmer greiðanda og
 - c) heimilisfang greiðanda, númer á persónulegu opinberu skjali, viðskiptavinarnúmer eða fæðingardagur og -staður.
2. Greiðsluþjónustuveitandi greiðanda skal sjá til þess að eftirfarandi upplýsingar um viðtakanda greiðslu fylgi með millifærslum fjármuna:
 - a) nafn viðtakanda greiðslu og
 - b) greiðslureikningsnúmer viðtakanda greiðslu.
3. Þrátt fyrir b-lið 1. mgr. og b-lið 2. mgr. skal greiðsluþjónustuveitandi greiðanda, ef um er að ræða millifærslu sem ekki er af eða inn á greiðslureikning, sjá til þess að millifærslu fjármuna fylgi sérstakt auðkenni færslu frekar en númer greiðslureiknings.
4. Áður en fjármunir eru millifærðir skal greiðsluþjónustuveitandi greiðanda sannprófa nákvæmni þeirra upplýsinga sem um getur í 1. mgr. á grundvelli skjala, gagna eða upplýsinga frá áreiðanlegri og óháðri heimild.
5. Sannprófun eins og um getur í 4. mgr. telst hafa farið fram ef:
 - a) deili á greiðanda hafa verið staðfest í samræmi við 13. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 og upplýsingar samkvæmt þeirri staðfestingu hafa verið vistaðar í samræmi við 40. gr. þeirrar tilskipunar eða
 - b) ákvæði 5. mgr. 14. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 gilda um greiðandann.

6. Þrátt fyrir undanþágurnar sem kveðið er á um í 5. og 6. gr. skal greiðsluþjónustuveitandi greiðanda ekki framkvæma millifærslu fjármuna fyrr en hann hefur tryggt að ákvæði þessarar greinar séu uppfyllt.

5. gr.

Millifærslur fjármuna innan Sambandsins

1. Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. 4. gr. skal, ef allir greiðsluþjónustuveitendur sem koma að greiðsluferlinu hafa staðfestu í Sambandinu, a.m.k. númer greiðslureiknings bæði greiðanda og viðtakanda greiðslu eða, ef 3. mgr. 4. gr. gildir, sérstakt auðkenni færslu fylgja millifærslum fjármuna, án þess að hafa áhrif á kröfur um upplýsingar sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 260/2012, eftir atvikum.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal greiðsluþjónustuveitandi greiðanda, innan þriggja virkra daga frá móttöku beiðni um upplýsingar frá greiðsluþjónustuveitanda viðtakanda greiðslu, eða greiðsluþjónustumiðlara:

- a) þegar um er að ræða millifærslur fjármuna sem eru hærri en 1000 evrur, hvort sem þessar millifærslur eru framkvæmdar með einni færslu eða í mörgum færslum sem virðast vera tengdar, veita upplýsingarnar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu í samræmi við 4. gr.,
- b) þegar um er að ræða millifærslur fjármuna sem eru ekki hærri en 1000 evrur, sem virðast ekki vera tengdar öðrum millifærslum fjármuna sem, ásamt umræddri millifærslu, eru hærri en 1000 evrur, veita a.m.k. upplýsingar um:
 - i. nafn greiðanda og viðtakanda greiðslu og
 - ii. númer greiðslureiknings greiðanda og viðtakanda greiðslu eða, ef 3. mgr. 4. gr. gildir, sérstakt auðkenni færslunnar.

3. Þrátt fyrir 4. mgr. 4. gr. þarf greiðsluþjónustuveitandi greiðanda, ef um er að ræða millifærslur fjármuna sem um getur í b-lið 2. mgr. þessarar greinar, ekki að sannprófa upplýsingar um greiðanda nema greiðsluþjónustuveitandi greiðanda:

- a) hafi tekið við fjármunum sem skal millifæra í reiðufé eða í nafnlausum rafeyri eða
- b) hafi gilda ástæðu til að gruna að um peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka sé að ræða.

6. gr.

Millifærsla fjármuna út fyrir Sambandið

1. Ef um er að ræða millifærslu á bunkaskrá á greiðslum sem stafa frá einum greiðanda og greiðsluþjónustuveitandi greiðanda hefur staðfestu utan Sambandsins eiga ákvæði 1. mgr. 4. gr. ekki við um hverja einstaka greiðslu að því tilskildu að bunkaskráin innihaldi þær upplýsingar sem kveðið er á um í 1., 2. og 3. mgr. 4. gr., upplýsingarnar hafi verið sannprófaðar í samræmi við 4. og 5. mgr. 4. gr. og að hver einstök greiðsla innihaldi númer greiðslureiknings greiðanda eða, ef 3. mgr. 4. gr. á við, sérstakt auðkenni greiðslu.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. 4. gr., og þar sem við á, að teknu tilliti til þeirra upplýsinga sem kveðið er á um í reglugerð (ESB) nr. 260/2012, skulu, ef greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu hefur staðfestu utan Sambandsins, við millifærslur fjármuna sem eru ekki hærri en 1000 evrur og sem ekki virðast vera tengdar öðrum millifærslum fjármuna sem ásamt umræddri millifærslu er hærri en 1000 evrur, a.m.k. eftirfarandi upplýsingar fylgja millifærslum fjármuna:

- a) nafn greiðanda og viðtakanda greiðslu og
- b) númer greiðslureiknings greiðanda og viðtakanda greiðslu eða, ef 3. mgr. 4. gr. gildir, sérstakt auðkenni færslunnar.

Þrátt fyrir 4. mgr. 4. gr. þarf greiðsluþjónustuveitandi greiðanda ekki að sannprófa upplýsingarnar um greiðanda, sem um getur í þessari málsgrein, nema greiðsluþjónustuveitandi greiðanda:

- a) hafi tekið við fjármunum sem skal millifæra í reiðufé eða í nafnlausum rafeyri eða
- b) hafi gilda ástæðu til að gruna að um peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka sé að ræða.

2. ÞÁTTUR

Skyldur greiðsluþjónustuveitanda viðtakanda greiðslu

7. gr.

Greining upplýsinga sem vantar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu

1. Greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu skal koma á skilvirku verklagi til að sannreyna hvort viðeigandi upplýsingar um greiðanda og viðtakanda greiðslu hafi verið fylltar út í samskipta- eða greiðsluuppgjörskerfinu sem er notað til að millifæra fjármuni, með því að nota þau rittákn eða innslátt sem viðkomandi kerfi heimila.
2. Greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu skal koma á skilvirku verklagi, þ.m.t. eftir því sem við á, eftiráeftirlit eða rauntímaeftirlit, til að sannreyna hvort eftirfarandi upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu vanti:
 - a) upplýsingar sem um getur í 5. gr. að því er varðar millifærslur fjármuna þar sem greiðsluþjónustuveitandi greiðanda hefur staðfestu í Sambandinu,
 - b) upplýsingar sem um getur í 1. og 2. mgr. 4. gr. að því er varðar millifærslur fjármuna þar sem greiðsluþjónustuveitandi greiðanda hefur staðfestu utan Sambandsins,
 - c) upplýsingar sem um getur í 1. og 2. mgr. 4. gr. að því er varðar millifærslu bunkaskrár að því er varðar millifærslur fjármuna í bunkaskrá þar sem greiðsluþjónustuveitandi greiðanda hefur staðfestu utan Sambandsins.
3. Ef um er að ræða millifærslur fjármuna sem eru hærri en 1000 evrur, hvort sem þessar millifærslur eru framkvæmdar með einni færslu eða mörgum færslum sem virðast vera tengdar, skal greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu, áður en hann færir greiðslu til tekna á reikning viðtakanda eða gerir honum fjármunina aðgengilega, sannprófa nákvæmni upplýsinga um viðtakanda greiðslu, sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, á grundvelli skjala, gagna eða upplýsinga frá áreiðanlegri og óháðri heimild, án þess að hafa áhrif á kröfurnar sem mælt er fyrir um í 69. og 70. gr. tilskipunar 2007/64/EB.
4. Ef um er að ræða millifærslur fjármuna sem eru ekki hærri en 1000 evrur og virðast ekki tengjast öðrum millifærslum fjármuna sem, ásamt umræddri millifærslu, eru hærri en 1000 evrur, þarf greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu ekki að sannprófa nákvæmni upplýsinga um viðtakanda greiðslu nema greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu:
 - a) hafi áhrif á útgreiðslu fjármuna í reiðufé eða nafnlausum rafeyri eða
 - b) hafi gilda ástæðu til að gruna að um peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka sé að ræða.
5. Sannprófun eins og um getur í 3. og 4. mgr. telst hafa farið fram ef:
 - a) deili á viðtakanda greiðslu hafa verið staðfest í samræmi við 13. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 og upplýsingar sem fást samkvæmt þeirri sannprófun hafa verið vistaðar í samræmi við 40. gr. þeirrar tilskipunar eða
 - b) ákvæði 5. mgr. 14. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 gilda um viðtakanda greiðslu.

8. gr.

Millifærsla fjármuna þar sem upplýsingar vantar eða þar sem upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu eru ófullnægjandi

1. Greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu skal koma á skilvirku áhættumiðuðu verklagi, þ.m.t. verklagi á grundvelli áhættumats sem um getur í 13. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849, til að ákvarða hvort hann eigi að framkvæma, hafna eða fresta millifærslu fjármuna þar sem tilskildar upplýsingar um greiðanda og viðtakanda greiðslu eru ekki fyrir hendi og til að grípa til viðeigandi framhaldsaðgerða.

Verði greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu þess var, þegar hann tekur við millifærslum fjármuna, að upplýsingar sem um getur í 4. gr. (1. eða 2. mgr.), 5. gr. (1. mgr.) eða 6. gr. vanti eða séu ófullnægjandi, eða ekki hafi verið fyllt út með þeim rittáknum eða innslætti sem heimill er í viðkomandi samskipta- eða greiðsluuppgjörskerfi skv. 1. mgr. 7. gr., skal greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu í samræmi við áhættumat hafna millifærslunni eða óska eftir því að viðeigandi upplýsingar um greiðanda og viðtakanda greiðslu verði gerðar aðgengilegar áður eða eftir að greiðsla er tekjufærð á greiðslureikning viðtakanda eða fjármunir eru honum aðgengilegir.

2. Ef greiðsluþjónustuveitandi vanrækir ítrekað að veita tilskildar upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu skal greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu gera ráðstafanir, sem geta í fyrstu falið í sér að gefa út viðvaranir og setja fresti, áður en hann annaðhvort hafnar frekari millifærslum fjármuna frá viðkomandi greiðsluþjónustuveitanda eða takmarkar eða slítur viðskiptatengslum við hann.

Greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu skal skýra lögbæru yfirvaldi, sem ber ábyrgð á eftirliti með fylgni við ákvæði um baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, frá því ef upplýsingarnar eru ekki veittar og frá þeim aðgerðum sem hann hefur gripið til.

9. gr.

Mat og skýrslugjöf

Greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu skal taka tillit til þess hvort upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu vanti eða hvort þær séu ófullnægjandi þegar hann metur hvort millifærsla fjármuna, eða tengd færsla, sé grunsamleg og hvort tilkynna skuli um hana til skrifstofu fjármálagreininga lögreglu (FIU) í samræmi við tilskipun (ESB) 2015/849.

3. ÞÁTTUR

Skyldur greiðsluþjónustumiðlara

10. gr.

Varðveisla upplýsinga um greiðanda og viðtakanda greiðslu

Greiðsluþjónustumiðlarar skulu sjá til þess að allar upplýsingar sem þeir taka við um greiðanda og viðtakanda greiðslu, sem fylgja millifærslu fjármuna, séu varðveittar með millifærslunni.

11. gr.

Greining upplýsinga sem vantar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu

1. Greiðsluþjónustumiðlari skal koma á skilvirku verklagi til að sannreyna hvort búið sé að fylla út í upplýsingareitina sem varða greiðanda og viðtakanda greiðslu í því samskipta- eða greiðsluuppgjörkerfi sem notað er til að millifæra fjármuni, með því að nota rittáknin eða innsláttinn sem viðkomandi kerfi heimilar.

2. Greiðsluþjónustumiðlari skal koma á skilvirku verklagi, þ.m.t., eftir því sem við á, eftiráeftirliti eða rauntímaeftirliti, til að sannreyna hvort eftirfarandi upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu vanti:

- a) upplýsingar sem um getur í 5. gr. að því er varðar millifærslur fjármuna þar sem greiðsluþjónustuveitandi greiðanda og viðtakanda greiðslu hafa staðfestu í Sambandinu,
- b) upplýsingar sem um getur í 1. og 2. mgr. 4. gr. að því er varðar millifærslur fjármuna þar sem greiðsluþjónustuveitandi greiðanda eða viðtakanda greiðslu hefur staðfestu utan Sambandsins,
- c) upplýsingar sem um getur í 1. og 2. mgr. 4. gr. að því er varðar millifærslur fjármuna í bunkaskrá þar sem greiðsluþjónustuveitandi greiðanda eða viðtakanda greiðslu hefur staðfestu utan Sambandsins.

12. gr.

Millifærslur fjármuna þar sem upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu eru ekki fyrir hendi

1. Greiðsluþjónustumiðlari skal koma á skilvirku áhættumiðuðu verklagi til að ákvarða hvort hann skuli framkvæma, hafna eða fresta millifærslu fjármuna ef tilskildar upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu eru ekki fyrir hendi og til að grípa til viðeigandi framhaldsaðgerða.

Verði greiðsluþjónustumiðlari þess var, er hann tekur við millifærslum fjármuna, að upplýsingar, sem um getur í 4. gr. (1. eða 2. mgr.) 5. gr. (1. mgr.) eða 6. gr., vanti eða að þær hafi ekki verið færðar inn með þeim rittáknum eða innslætti sem heimill er í viðkomandi samskipta- eða greiðsluuppbyggjörskerfi sem um getur í 1. mgr. 7. gr. skal hann, í samræmi við áhættumat, hafna millifærslunni eða óska eftir tilskildum upplýsingum um greiðanda og viðtakanda greiðslu verði gerðar aðgengilegar fyrir eða eftir millufærslu fjármuna.

2. Ef greiðsluþjónustuveitandi vanrækir ítrekað að veita tilskildar upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu skal greiðsluþjónustumiðlari gera ráðstafanir, sem geta í fyrstu falið í sér að gefa út viðvaranir og setja fresti, áður en hann annaðhvort hafnar frekari millifærslum fjármuna frá viðkomandi greiðsluþjónustuveitanda eða takmarkar eða slítur viðskiptatengslum við hann.

Greiðsluþjónustumiðlari skal skýra lögbæru yfirvaldi, sem ber ábyrgð á eftirliti með fylgni við ákvæði um baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, frá því ef upplýsingarnar eru ekki veittar og frá þeim aðgerðum sem hann hefur gripið til.

13. gr.

Mat og skýrslugjöf

Greiðsluþjónustumiðlari skal taka tillit til þess hvort upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu vanti þegar hann metur hvort millifærsla fjármuna, eða tengd færsla, sé grunsamleg og hvort skuli tilkynna um hana til skrifstofu fjármálgreininga lögreglu í samræmi við tilskipun (ESB) 2015/849.

III. KAFLI

UPPLÝSINGAR, GAGNAVERND OG VARÐVEISLA SKRÁA

14. gr.

Tilhögun upplýsingamiðlunar

Í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í landslögum viðkomandi aðildarríkis skulu greiðsluþjónustuveitendur svara að fullu og án tafar, þ.m.t. fyrir milligöngu miðlægs tengiliðs í samræmi við 9. mgr. 45. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 ef slíkur tengiliður hefur verið tilnefndur, fyrirspurnum frá yfirvöldum sem bera ábyrgð á því að berjast gegn peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka í aðildarríki, að því er varðar upplýsingar sem krafist er samkvæmt þessari reglugerð.

15. gr.

Gagnavernd

1. Vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari reglugerð fellur undir tilskipun 95/46/EB, eins og hún er leidd í landslög. Persónuupplýsingar sem framkvæmdastjórnin eða evrópsku eftirlitsstofnanirnar vinna samkvæmt þessari reglugerð falla undir reglugerð (EB) nr. 45/2001.

2. Greiðsluþjónustuveitendur skulu aðeins vinna persónuupplýsingar samkvæmt þessari reglugerð í þeim tilgangi að koma í veg fyrir peningabætti og fjármögnun hryðjuverka og skulu ekki vinna þær frekar á þann hátt sem er ósamrýmanlegur framangreindu. Banna skal vinnslu persónuupplýsinga á grundvelli þessarar reglugerðar í viðskiptaskyni.

3. Greiðsluþjónustuveitendur skulu veita nýjum viðskiptamönnum upplýsingar sem krafist er skv. 10. gr. tilskipunar 95/46/EB áður en stofnað er til viðskiptatengsla eða einstök viðskipti eru framkvæmd. Upplýsingarnar skulu einkum fela í sér almenna tilkynningu um lagalegar skuldbindingar greiðsluþjónustuveitenda sem krafist er samkvæmt þessari reglugerð við vinnslu persónuupplýsinga í þeim tilgangi að koma í veg fyrir peningabætti og fjármögnun hryðjuverka.

4. Greiðsluþjónustuveitendur skulu tryggja að trúnaður upplýsinganna sem unnar eru sé virtur.

*16. gr.***Varðveisla gagna**

1. Ekki skal varðveita upplýsingar um greiðanda og viðtakanda greiðslu lengur en þörf krefur. Greiðsluþjónustuveitendur greiðanda og viðtakanda greiðslu skulu varðveita þær upplýsingar sem um getur í 4.–7. gr. í fimm ár.
2. Þegar varðveislutímabilinu sem um getur í 1. mgr. lýkur skulu greiðsluþjónustuveitendur sjá til þess að persónuupplýsingunum sé eytt, nema kveðið sé á um annað í landslögum, sem skulu ákvarða við hvaða aðstæður greiðsluþjónustuveitendur geta eða skulu varðveita gögnin áfram. Aðildarríki geta heimilað eða farið fram á frekari varðveislu eftir að hafa framkvæmt ítarlegt mat á nauðsyn og meðalhófi frekari varðveislu og telji þau að það sé nauðsynlegt til að koma í veg fyrir, greina eða rannsaka peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka. Viðbótarvarðveislutími skal ekki vera lengri en fimm ár.
3. Ef málaferlum sem ætlað er að koma í veg fyrir, greina, rannsaka eða saksækja vegna grunaðs peningabættis eða fjármögnunar hryðjuverka, er ólokið í aðildarríki 25. júní 2015 og greiðsluþjónustuveitandi býr yfir upplýsingum eða gögnum sem tengjast þessum málaferlum er honum heimilt að varðveita þessar upplýsingar eða gögn, í samræmi við landslög, í fimm ár frá 25. júní 2015. Til að koma í veg fyrir, greina, rannsaka eða saksækja vegna grunaðs peningabættis eða fjármögnunar hryðjuverka geta aðildarríki, að teknu tilliti til þeirra reglna sem gilda að landsrétti um sönnunargögn við rannsókn og málsmeðferð í sakamállum, heimilað eða farið fram á varðveislu upplýsinga eða gagna í fimm ár til viðbótar ef nauðsyn og meðalhóf fyrir frekari varðveislu hefur verið staðfest.

IV. KAFLI

VIÐURLÖG OG EFTIRLIT*17. gr.***Stjórnsýsluviðurlög og -ráðstafanir**

1. Með fyrirvara um rétt aðildarríkja til að kveða á um og beita refsiviðurlögum skulu aðildarríkin setja reglur um stjórnsýsluviðurlög og -ráðstafanir vegna brota á ákvæðum þessarar reglugerðar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt. Viðurlög og ráðstafanir sem kveðið er á um skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi og samræmast VI. kafla 4. þáttar tilskipunar (ESB) 2015/849.

Aðildarríkjum er heimilt að ákveða að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnsýsluviðurlög eða -ráðstafanir gegn brotum á þessari reglugerð sem þegar falla undir refsiviðurlög samkvæmt landslögum. Þegar svo háttar til skulu aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um viðkomandi refsíákvæði.

2. Aðildarríki skulu tryggja í löggjöf sinni að hægt sé að beita stjórnendur og aðra einstaklinga, sem bera ábyrgð á brotum greiðsluþjónustuveitanda á skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð, viðurlögum eða -ráðstöfunum.
3. Aðildarríki skulu eigi síðar en 26. júní 2017 tilkynna framkvæmdastjórninni og hinni sameiginlegu nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna um þær reglur sem um getur í 1. mgr. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinni sameiginlegu nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna án tafar um hvers konar síðari breytingar á reglunum.
4. Lögbær yfirvöld skulu, í samræmi við 4. mgr. 58. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849, hafa allar þær eftirlitsheimildir og það rannsóknarvald sem þeim er nauðsynlegt til að gegna starfi sínu. Lögbær yfirvöld skulu hafa náið samstarf þegar þau nýta heimildir sínar til að beita stjórnsýsluviðurlögum og -ráðstöfunum til að tryggja að þessi stjórnsýsluviðurlög eða -ráðstafanir beri tilætlaðan árangur og samræma aðgerðir sínar þegar um er að ræða mál sem ná yfir landamæri.

5. Aðildarríki skulu tryggja að lögaðilar geti sætt ábyrgð fyrir brot sem um getur í 18. gr. og framin eru í þeirra þágu af einstaklingi eða hópi innan lögaðilans sem gegnir stjórnunarstöðu innan hans, á grundvelli hvers sem er af eftirtöldu:

- a) heimildar til að koma fram fyrir hönd lögaðilans,
- b) heimildar til að taka ákvarðanir fyrir hönd lögaðilans eða
- c) heimildar til að fara með stjórn mála innan lögaðilans.

6. Aðildarríki skulu einnig tryggja að lögaðilar geti sætt ábyrgð ef skortur á eftirliti eða umsjón af hálfu einstaklings, sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar, hefur gert einstaklingi á vegum lögaðilans kleift að fremja eitt þeirra brota, sem um getur í 18. gr., í þágu hans.

7. Lögbær yfirvöld skulu nota heimildir sínar til að beita stjórnarsýsluviðurlögum og -ráðstöfunum í samræmi við þessa reglugerð með einhverjum eftirfarandi hætti:

- a) beint,
- b) í samstarfi við önnur yfirvöld,
- c) á eigin ábyrgð með framsali til annarra sambærilegra yfirvalda,
- d) með því að leita til lögbærra dómsyfirvalda.

Lögbær yfirvöld skulu hafa náð samstarf þegar þau nýta heimildir sínar til að beita stjórnarsýsluviðurlögum og -ráðstöfunum til að tryggja að þessi stjórnarsýsluviðurlög eða -ráðstafanir beri tilætlaðan árangur og samræma aðgerðir sínar þegar um er að ræða mál sem ná yfir landamæri.

18. gr.

Sértæk ákvæði

Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórnarsýsluviðurlög og -ráðstafanir þeirra innihaldi að lágmarki þá þætti sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 59. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 ef um er að ræða eftirfarandi brot á þessari reglugerð:

- a) endurtekin eða kerfisbundin vanræksla greiðsluþjónustuveitanda við að láta tilskildar upplýsingar um greiðanda eða viðtakanda greiðslu fylgja, sem er brot gegn 4., 5. eða 6. gr.,
- b) endurtekin, kerfisbundin eða alvarleg vanræksla greiðsluþjónustuveitanda við að halda skrár, sem er brot gegn 16. gr.,
- c) vanræksla greiðsluþjónustuveitanda við að koma á skilvirku verklagi á grundvelli áhættu, sem er brot gegn 8. eða 12. gr.,
- d) alvarleg vanræksla greiðsluþjónustumiðlara við að fara að 11. eða 12. gr.

19. gr.

Birting viðurlaga og ráðstafana

Lögbær yfirvöld skulu, í samræmi við 1., 2. og 3. mgr. 60. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849, birta stjórnarsýsluviðurlög og -ráðstafanir sem beitt er í tilvikunum sem um getur í 17. og 18. gr. þessarar reglugerðar án ótillhlýðilegrar tafar, þ.m.t. upplýsingar um tegund og eðli brots og deili á þeim aðilum sem bera ábyrgð á brotinu, ef þörf er á og ef það veldur ekki hlutaðeigandi aðilum tjóni sem ekki er í eðlilegu samræmi við það brot sem um ræðir, samkvæmt mati hverju sinni.

20. gr.

Beiting lögbærra yfirvalda á viðurlögum og ráðstöfunum

1. Við ákvörðun á beitingu stjórnarsýsluviðurlaga eða -ráðstafana og fjárhæðum stjórnarsýsluviðurlaga skulu lögbær yfirvöld taka tillit til allra viðeigandi aðstæðna, þ.m.t. þeirra sem tilgreindar eru í 4. mgr. 60. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849.

2. Ákvæði 62. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 á við um stjórnsluviðurlög og –ráðstafanir sem beitt er í samræmi við þessa reglugerð.

21. gr.

Tilkynning um brot

1. Aðildarríki skulu koma á skilvirku fyrirkomulagi til að hvetja til þess að lögbærum yfirvöldum sé tilkynnt um brot á þessari reglugerð.

Slíkt fyrirkomulag skal a.m.k. innihalda þá þætti sem um getur í 2. mgr. 61. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849.

2. Greiðsluþjónustuveitendur, í samstarfi við lögbær yfirvöld, skulu að teknu tilliti til eðlis og stærðar starfseminnar koma á viðeigandi innra verklagi til að starfsmenn, eða aðilar í sambærilegri stöðu geti tilkynnt um brot með öruggum, óháðum hætti undir nafnleynd.

22. gr.

Eftirlit

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að lögbær yfirvöld hafi skilvirkt eftirlit og geri þær ráðstafanir sem þörf er á til að tryggja að farið sé að þessari reglugerð og hvetja, með skilvirku fyrirkomulagi, til þess að brot á ákvæðum þessarar reglugerðar séu tilkynnt til lögbærra yfirvalda.

2. Eftir að aðildarríki hafa tilkynnt um þær reglur, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, til framkvæmdastjórnarinnar og hinnar sameiginlegu nefndar evrópsku eftirlitsstofnananna í samræmi við 3. mgr. 17. gr., skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu IV. kafla, einkum að því er varðar tilvik sem ná yfir landamæri.

V. KAFLI

FRAMKVÆMDARVALD

23. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um baráttu gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka („nefndin“). Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

VI. KAFLI

UNDANÞÁGUR

24. gr.

Samningar við lönd og yfirráðasvæði sem eru ekki hluti af yfirráðasvæði Sambandsins

1. Framkvæmdastjórnin getur heimilað aðildarríki að gera samning við þriðja land eða yfirráðasvæði utan lögsögu sáttmálans um Evrópusambandið og sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eins og um getur í 355. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins („hlutaðeigandi land eða yfirráðasvæði“), sem inniheldur undanþágur frá þessari reglugerð, í því skyni að heimila að millifærsla fjármuna milli þess lands eða yfirráðasvæðis og hlutaðeigandi aðildarríkis sé meðhöndluð sem millifærsla fjármuna innan þess aðildarríkis.

Eingöngu má heimila slíka samninga að uppfylltum öllum eftirfarandi skilyrðum:

- a) hlutaðeigandi land eða yfirráðasvæði er í myntbandalagi með hlutaðeigandi aðildarríki, er hluti af gjaldmiðlasvæði þess aðildarríkis eða hefur gert myntsamning við Sambandið, sem aðildarríki er í fyrirsvari fyrir,
 - b) greiðsluþjónustuveitendur í hlutaðeigandi landi eða á hlutaðeigandi yfirráðasvæði taka beinan eða óbeinan þátt í greiðslu- og uppgjörskerfunum í því aðildarríki, og
 - c) hlutaðeigandi land eða yfirráðasvæði gerir þær kröfur að greiðsluþjónustuveitendur innan lögsögu þess beiti sömu reglum og komið er á samkvæmt þessari reglugerð.
2. Aðildarríki, sem óskar eftir að gera samning eins og um getur í 1. mgr. skal senda beiðni til framkvæmdastjórnarinnar og láta henni í té allar nauðsynlegar upplýsingar til að meta beiðnina.
 3. Þegar framkvæmdastjórnin hefur veitt slíkri beiðni viðtöku skal til bráðabirgða meðhöndla millifærslur fjármuna milli þess aðildarríkis og hlutaðeigandi lands eða yfirráðasvæðis sem millifærslur fjármuna innan þess aðildarríkis þar til ákvörðun hefur verið tekin í samræmi við þessa grein.
 4. Ef framkvæmdastjórnin telur, innan tveggja mánaða frá viðtöku beiðninnar, að hún hafi ekki allar nauðsynlegar upplýsingar til að meta beiðnina skal hún hafa samband við hlutaðeigandi aðildarríki og tilgreina þær viðbótarupplýsingar sem vantar.
 5. Innan eins mánaðar frá viðtöku allra upplýsinga sem framkvæmdastjórnin telur nauðsynlegar til að leggja mat á beiðnina skal hún tilkynna það aðildarríkinu sem leggur fram beiðnina og senda afrit af beiðninni til annarra aðildarríkja.
 6. Innan þriggja mánaða frá tilkynningu sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin ákvarða, í samræmi við 2. mgr. 23. gr., hvort heimila skuli hlutaðeigandi aðildarríki að gera umræddan samning.

Framkvæmdastjórnin skal í öllum tilvikum samþykkja ákvörðun eins og um getur í fyrstu undirgrein innan 18 mánaða frá viðtöku beiðninnar.

7. Aðildarríki sem hafa fengið heimild til að gera samninga við hlutaðeigandi land eða yfirráðasvæði samkvæmt framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/43/ESB ⁽¹⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/259/ESB ⁽²⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/853/EB ⁽³⁾ eða ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2008/982/EB ⁽⁴⁾ skulu, eigi síðar en 26. mars 2017, veita framkvæmdastjórninni uppfærðar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að framkvæma mat samkvæmt c-lið annarrar undirgreinar 1. mgr.

Framkvæmdastjórnin skal, innan þriggja mánaða frá viðtöku slíkra upplýsinga, yfirfara veittar upplýsingar til að tryggja að hlutaðeigandi land eða yfirráðasvæði geri þá kröfu að greiðsluþjónustuveitendur innan lögsögu þess beiti sömu reglum og þeim sem komið er á samkvæmt þessari reglugerð. Ef framkvæmdastjórnin telur, eftir slíka yfirferð, að þau skilyrði sem mælt er fyrir um í c-lið annarrar undirgreinar 1. mgr. séu ekki lengur uppfyllt skal hún fella úr gildi viðkomandi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar eða framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar.

(1) Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/43/ESB frá 25. janúar 2012 um að heimila Danmörku að gera samninga við Grænland og Færeyjar um að meðhöndla millifærslur fjármuna milli Danmerkur og þessara yfirráðasvæða sem millifærslur fjármuna innan Danmerkur, samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1781/2006 (Stjútíð. ESB L 24, 27.1.2012, bls. 12).

(2) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/259/ESB frá 4. maí 2010 um að heimila Frakklandi að gera samning við Furstadæmið Mónakó um að meðhöndla millifærslur fjármuna milli Frakklands og Furstadæmisins Mónakó sem millifærslur fjármuna innan Frakklands, samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1781/2006 (Stjútíð. ESB L 112, 5.5.2010, bls. 23).

(3) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/853/EB frá 26. nóvember 2009 um að heimila Frakklandi að gera samning við Saint-Pierre-et-Miquelon, Mayotte, Nýju-Kaledóníu, Frönsku Pólýnesíu og Wallis- og Fútúnaeyjar, eftir því sem við á, um að meðhöndla millifærslur fjármuna milli Frakklands og þessara yfirráðasvæða sem millifærslur fjármuna innan Frakklands, samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1781/2006 (Stjútíð. ESB L 312, 27.11.2009, bls. 71).

(4) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2008/982/EB frá 8. desember 2008 um að heimila Bretlandi að gera samning við fógetaumdæmið Jersey, fógetaumdæmið Guernsey og Mön um að meðhöndla millifærslur fjármuna milli Bretlands og þessara yfirráðasvæða sem millifærslur fjármuna innan Bretlands, samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1781/2006 (Stjútíð. ESB L 352, 31.12.2008, bls. 34).

25. gr.

Viðmiðunarreglur

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, eigi síðar en 26. júní 2017, gefa út viðmiðunarreglur til lögbærra yfirvalda og greiðsluþjónustuveitenda í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 um ráðstafanir sem skal gera í samræmi við þessa reglugerð, einkum að því er varðar framkvæmd á 7., 8., 11. og 12. gr.

VII. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

26. gr.

Niðurfelling reglugerðar (EB) nr. 1781/2006

Reglugerð (EB) nr. 1781/2006 er felld úr gildi.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í viðaukanum.

27. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 26. júní 2017.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 20. maí 2015.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

forseti.

VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Reglugerð (EB) nr. 1781/2006	Þessi reglugerð
1. gr.	1. gr.
2. gr.	3. gr.
3. gr.	2. gr.
4. gr.	1. mgr. 4. gr.
5. gr.	4. gr.
6. gr.	5. gr.
7. gr.	7. gr.
8. gr.	7. gr.
9. gr.	8. gr.
10. gr.	9. gr.
11. gr.	16. gr.
12. gr.	10. gr.
—	11. gr.
—	12. gr.
—	13. gr.
13. gr.	—
14. gr.	15. gr.
15. gr.	17.–22. gr.
16. gr.	23. gr.
17. gr.	24. gr.
18. gr.	—
19. gr.	—
—	26. gr.
20. gr.	27. gr.